

TEKSTEN VOOR PRENTJES

R 1

A Dieu

Je bent niet dood - de Heer heeft je geroepen
bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis.
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
Je hebt ze nu - want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood - je mag voor eeuwig leven,
je bent verlost van onvolkomenheid,
van pijn en van verdriet. God zal je geven
een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd.
Je bent niet dood - maar, ach, ik zal je missen
zoals een mens de meest-geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,
en ik geloof: God heeft zich niet vergist

uit 'Gouddraad uit vlas' van Nel Benschop

R 2

Geef me je hand
als ik de weg niet vind
als ik een kind ben
dat verdwaald is
in de tijd.
En als de lange reis
pas echt begint
wees dan de engel die me leidt
langs de stenen en de kuilen
naar een huis om in te schuilen
waar we lachen om het huilen
van de wind,
om te spelen en te eten
en dus te vergeten
en gewoon te weten
dat jij het bent.

uit 'Een huis om in te schuilen' van Elly en Rikkert

R 3

Heer,

Het is voor ons een onnoembare pijn
afscheid te moeten nemen van een mens
die ons zeer dierbaar was.
Tot U, Heer, richten wij ons
met al ons verdriet.
Wil leven schenken aan onze overledene
tot over de grenzen van de dood heen
van dit leven op aarde.
En wees een troost voor allen
die gewond werden door dit heengaan.

R 4 (man/vrouw)

God, die ons elke dag nabij blijft
met uw Liefde, wij vragen U,
nu zijn lichaam gestorven is,
schenk hem in uw goedheid
de volheid van uw Leven
en de vreugde die geen einde kent.

Niemand leeft voor zichzelf
niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven
voor God, onze Heer,
aan Hem behoren wij toe.

Wij hoeven niet te treuren
zoals zij die onze hoop niet delen
want wij geloven dat deze mens,
die ons zo nabij was
voor altijd met de Heer zal samenzijn.

R 5 (man/vrouw)

Wij danken U, Heer God,
voor alle vriendschap
die van hem is uitgegaan
en voor de vrede die hij heeft gebracht.

Wij vragen U Heer,
dat er van dit mensenleven
niets zal verloren gaan,
dat alles wat hij gedaan heeft
ten goede zal komen aan deze wereld,
dat hij
in alles waarin hij groot is geweest
tot ons mag blijven spreken
juist nu hij gestorven is.

Mogen wij allen,
die met hem verbonden waren,
nu ook omwille van zijn dood,
dieper met elkaar verbonden zijn!

R 6

In memoriam voor een vriend (Jesaja 40:31)

Rust nu maar uit - je hebt je strijd gestreden,
je hebt het als een moedig man gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen, wat je hebt doorstaan?
Rust nu maar uit – je taak is afgekomen;
vandaag heeft God de kroon op 't werk gezet
dat je eenmaal in Zijn kracht hebt ondernomen.
De zin was af. God heeft een punt gezet.
Maar 't valt ons moeilijk om de zin te vatten
van 't zwijgen van je laatste harteklop.
Misschien allen maar dit: De afgematten
en moeden varen als met arendsvleug'len op ...

uit 'Een vlinder van God' van Nel Benschop.

R 7 (hoog prentje)

Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is dichtdoen
en verpakken in goede gedachten
der herinnering...
is verwijlen bij een brok leven
en stilstaan op de pieken
van pijn en vreugd...

Afscheid nemen
is met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
om het niet te vergeten...
is moeizaam de draden losmaken
en uit de spinrag
der belevenissen loskomen
en achterlaten
en niet kunnen vergeten.

Leven is
vanaf zijn geboorte
voortdurend afscheid nemen.
Loshaken om voort te gaan,
zichzelf verliezen
om zich te vinden,
het risico nemen
van de graankorrel
om vruchten voort te brengen.

Afscheid nemen
is het moeilijkste
in het leven:
men leert het nooit.

Gelovigen nemen nooit afscheid
van Het Leven.

W. Bruyninckx

R 8

Zoals een weg schijnt te verkleinen
Tot één stip aan de horizon
En dan daar lijkt te verdwijnen
Alsof hij niet verder kon

Zo ook is het met ons leven
Waar de dood het einde van schijnt
Maar 't is alleen ons niet gegeven
Te zoeken naar het echte eind

Want zoals na d'horizon
Die weg nog blijft bestaan
Zo ook is het met ons leven
Bij de dood nog niet gedaan
Want dit leven dat wij leiden
Met de dood als droevig slot
Is niets meer dan voorbereiden
Van 't eeuwig leven dicht bij God

Luc Roelen

R 9 (man/vrouw)

In eenvoud heeft hij zijn plicht tegenover
God volbracht. Met liefde en toewijding
heeft hij voor zijn gezin gewerkt. Nu heeft
God hem bij Zich geroepen.

Laat dit leven voor ons als een voorbeeld
in onze herinnering voortbestaan.

Dierbare echtgenote, samen waren we
vele jaren gelukkig. Wees niet bedroefd om
mijn heengaan, maar dank de Heer dat we
zolang mochten samenblijven.

Liefste kinderen en kleinkinderen, ik heb
dank voor al de genegenheid en
het aangename dat ge me geboden hebt.
Blijf steeds in liefde en geloof verbonden.

R 10 (man/vrouw)

Zonder grote woorden, maar met simpele
daden, gaf hij zijn liefde, vriendschap en
genegenheid aan allen die met hem
samenleefden.

Daarvoor danken wij U, Heer!

Laat dit leven voor ons als voorbeeld
in onze herinnering voortbestaan.

Liefste echtgenote, kinderen, schoon- en
klein- en achterkleinkinderen,
ik dank U voor al de genegenheid en het
aangename dat ge me geboden hebt.
Blijf steeds in liefde en geloof verbonden.

R 11

*Sterven is
je hand uitsteken naar God
en weten dat zijn hand
klaar staat om je op te vangen.*

Wees niet bedroefd,
wanneer het uur zal slaan,
de dood nog ongemeld
gelijk een grashalm valt,
en ik plotseling van U ben heengegaan.

Ik heb U veel te lief gehad op aard,
om door mijn dood
Uw lichtheid te verdonkeren.